

kun næsten gøre det, og næsten skyder ingen Regering af Hesten. Men den Gang, i Oktober—November, vare alle Partier her i Salen ømme for Regeringen, angste for, at der skulde tilstøde den noget, og selv nu finder for Resten den ærede Ordfører det ubetimeligt at give Regeringen et Mistillidsvotum. Det ligger altsaa i de politiske Forhold og langt dybere, end man nu vil gøre det til. Det ligger i, at intet Parti i Øjeblikket har Evne til at tage Regeringen.

At vi fik den radikale Regering, har ogsaa overrasket det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen). Det har overrasket ham, at det ikke blev et Forretningsministerium, men at det blev et radikalt Ministerium, der overtog Regeringen. Ja, det laa altsaa i dette, at de andre Partier havde ødelagt sig selv, havde ødelagt deres Regeringsmuligheder. Jeg tænker ikke paa de enkelte Medlemmer i saa Henseende, men de havde samlede under Førerskab, dels det mere forsvarsvenlige Førerskab af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og dels det mere økonomiske Førerskab af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), der maatte vige Pladsen som Fører efter den 8. September, bragt den Tilstand til Veje her i Salen, at der intet Parti var, der kunde overtage Regeringen, og det var ganske simpelt dette, der gjorde, at det radikale Parti kom til. Vi havde ikke den kvantitative Styrke, men vi havde i en vis Forstand — uden at rose os selv, andre kunne jo ellers være lige saa gode — den kvalitative Styrke, som laa i, at de andre ikke kunde. Ikke andet. Og hvis det havde været anderledes, hvis man virkelig den Gang havde ment, at denne Regering var skadelig for Landet, og at det var urimeligt her til Lands at have en Mindretalsregering med de Principper, som man jo meget godt vidste, at den radikale Regerings Medlemmer havde, saa havde det været Deres Pligt, mine Herrer, at stemme denne Regering ned. Det er lige saa fuldt en parlamentarisk Pligt at stemme en Regering ned, som man er Modstander af, som det er en parlamentarisk Pligt at støtte en Regering, som man er Ven og Fælle med. Og det kommer de Herrer ikke fra, De have forsømt Deres parlamentariske Pligt ved ikke at stemme os ned, og De kunne derfor ikke nu angribe os for, at vi sidde.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) kom noget ind paa det, jeg havde udtalt om, at vi vare

bundne ved, hvad der var sket paa Forsvarsvesenets Omraade, og sagde, at det kunde han ikke forstaa, vi maatte have undersøgt i Forvejen, hvorledes dette Punkt stod, inden vi overtog Regeringen. Men dertil maa jeg virkelig sige, at det kunde vi slet ikke. Det var os ganske umuligt at vide, før vi havde tiltraadt Regeringen, hvad der laa i Krigs- og Marineministeriet, og først da den højtærede Konseilspræsident paa Grund af den højtærede Forsvarsministers Sygdom overtog Krigs- og Marineministeriet, kunde der komme en Klarhed til Veje paa dette Punkt. Og naar den højtærede Ordfører bebrejder os, at visse militære Foranstaltninger ere blevne udførte, saa svarer jeg: Ja, de ere blevne udførte af den Grund, at de for den allerstørste Del laa underskrevne i Forsvarsministerierne, og vi vare altsaa nødtte til at udføre dem. Jeg ved ikke, hvorledes nogen kan bebrejde os, at vi gjorde det.

Man siger saa til os, at vi skulde have opløst og paa den Maade være kommet over det. Der er blevet svaret af den højtærede Indenrigsminister, og for Resten af mange andre ved andre Lejligheder, at det vilde man ikke gøre, fordi vi vilde kræve en bedre Valgkredsordning, og vi havde Haab om at faa den. Men vi havde jo Lovene, og vi vare altsaa, som jeg allerede har sagt, og hvad det ærede Medlem er enig med mig i, nødtte til at administrere efter dem. Men derved ere vi ganske sikkert ikke bundne til aldrig at forsøge en Forandring af Lovene. Og nu kommer jeg til det, som det ærede Medlem blev ved at spørge om: hvorledes vi ville bære os ad i Fremtiden? Jeg havde for Resten Lyst til at spørge det ærede Medlem, om han er saa naiv at tro, at fordi der kommer en radikal Regering i Landet, og fordi de Mænd, som nu ere Medlemmer af Regeringen, ere komne op paa Ministerbænken, saa skulde de have forandret sig ganske, have skiftet politisk Mening og anse det for deres Opgave at føre Forsvarslovene igennem i de næste 8 Aar? Er det ærede Medlem gaaet ud fra det? Det ærede Medlem tror paa denne Regerings Langlivethed mere, end f. Eks. jeg gør; han tror, den vil sidde længe. Men har han virkelig haft det Haab, at den vil sidde alle 8 Aar igennem og gennemføre Forsvarslovene Aar for Aar med de Bevillinger, som følge af de nuværende Love? Har den ærede Ordfører troet, at det var vor Mening og vor Opgave? Hvis han